

Intendanturcorpsen, idet vi have troet, at man ved denne Sammenbragning maatte kunne bespare en Overcommando. Fremdeles afviger vor § 1 fra Regjeringsudkastet deri, at vi ønske, at Militairarbejderne skulle benyttes i saadanne Stillinge, hvor Hæren har Brug for dem. Regjeringen gaar ud fra, at Militairarbejderne ikke skulle anvendes i Fredstid, hvorimod der af de fuldkomne krigsdygtige Mænd skal udtages et Antal til at udføre de Forretninger, som hidtil have været udførte af Militairarbejdere, men, da der er lagt en overordentlig Vægt paa, at Alle her i Landet personligt skulle udøve deres Værnepligt, er det, naar dette skulde blive en Sandhed, forekommet os at være en absolut nødvendig Forbring, at Militairarbejderne tages med. Herved vil man opnaae, at man faaer disse Forretninger udførte af Mænd, der ikke ere kampdygtige, og man beholder altsaa en saameget større Fond af kampdygtige Mænd, hvormed man efterhaanden i forekommende Tilfælde kan udfylde Rækkerne, men vi kunne dog ikke have Noget imod, at man, forsaavidt en kampdygtig Mand har en anden for Hæren værdifuld Egenstabs, f. Ex. er Læge eller Ophlæge, ogsaa kan udtage ham til at udføre saadan Tjeneste i Hæren. Derfor have vi ved vort Forslag gjort det muligt for Regjeringen at kunne faae Tilgang til disse Beskillinge baade fra den kampdygtige og fra den ikke kampdygtige Deel af Befolkningen. Dernæst opretholde vi en for enhver kommende Rigsdag vigtig Retting, idet vi nemlig gaae ud fra, at man hvert Aar ved en Mandstabsbevillingslov skal give det Mandstab, der skal indtræde i Hæren. Der er fra flere Sider blevet spurgt, om dette ikke vilde være svækkende ligeoverfor det Ønske, der siges at være i Befolkningen, og hvorpaa Udvalgets Fleertal har lagt saa overordentlig megen Vægt, nemlig Ønsket om, at alt vaabendigtigt Mandstab indkaldes til Øvelse, men dertil svarer jeg: Det er ikke til Hinder derfor, thi, saalænge Folkerepresentationen beholder den Overbeviisning, at alt kampdygtigt Mandstab skal indkaldes, vil den aarlige Mandstabsbevillingslov lyde derpaa. Siger man, at man dog ingen Sikkerhed har for, at det altid vil blive Tilfældet, svarer jeg, at det forekom-

mer mig at være ønskeligt, at en Folkerepresentation, som er sig bevidst, at den har Deel i den øverste Myndighed med Hensyn til Landets Lovgivning, ogsaa i et saa vigtigt Punkt har frie Hænder til paa enhver Tid at kunne indrette sig efter sin Anskuelse om, hvad Omstændighederne fordrer, istedetfor at lade sig nøie med, hvad Regjeringen mener derom, thi her vil det samme Forhold indtræde, som jeg allerede har omtalt med Hensyn til Finansloven, idet Rigsdagen vil komme i en ugunstigere Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvormeget Mandstab der skal udskrives hvert Aar, naar det eengang for alle her i denne Lov bestemmes, at alt Mandstab skal udskrives, end naar vi lade Forholdet blive ved det gamle, saaledes at der hvert Aar gives en Udskrivningslov. Vor Mening har været, at alt kampdygtigt Mandstab skal udskrives og indøves ved en kort Forøvelse, saaledes som Thingets ærede Medlemmer ville see af en senere Paragraph; det er ingenlunde vort Ønske, at den Tid skulde komme, da man ikke fik alt Mandstabet indøvet, men det Modsatte er tværtimod vort Ønske. Den Plan, som ligger til Grund for det Forslag, Mindretallet har stillet, gaaer netop ud fra, at der skal være en aldeles almindelig Indøvelse af alt kampdygtigt Mandstab, hvorfra Ingen skal kunne unddrage sig, og naar jeg og et andet æret Medlem, som Mindretal paa et andet Sted, have stillet et Forslag om, at Stilling og Nummerbytning skal kunne finde Sted i den Udstrækning, som det foreskrives i den gjældende Værnepligtslov, er herved at bemærke, at der naturligviis kun er Tale om den Værnepligtslov, som til den Tid gjælder. Hvis man nu vedtager en Forandring i Værnepligtsloven, som svarer til det, Regjeringen her foreslaaer, er det en Selvfølge, at alt Mandstab skal udskrives, ligesom det ogsaa vil blive indkaldt efter denne Lov, og, forsaavidt man gaaer i den Retning, vil altsaa Intet være afgjort med Hensyn til dette Punkt, dersom vort Forslag vedtages. Hvis man allerede nu ønsker en Bestemmelse derom, maa der gjøres et Tillæg til vort Forslag i denne Henseende, men, saaledes som det nu foreligger, er der Intet udtalt om, at der ikke skulde være Indkaldelse eller Indøvelse af